Weel üks hea jut/

mis

üks wagga Öppetaja aiab

ühhe mehhe-ekstaga, Rein nimmi, kui ta tedda önsa surma wasto walmistab.

Öppetaja: Terre armas Rein.

Rein: Aitummal, armas öppetaja.

Ö: Kuida, waene, sinno kässi käib?

R: Jummal parrago! mis tehtud, se on tehtud.

Ö: Ütle mulle, Rein, kuida sattusid sa senna kiusatusse ja willetsusse sisse?

R: Kül ma rägin, armas öppetaja, kuida se luggu oli.

Ö: Kule, rägi agga öiete töeste, et sa woid Jummala ees sedda wastata, ärra tunnista ühtegi wallet ennese hinge pealе.

R: Ei mitte, armas Issand, Jummal hoidko mind omma hinge koormaks middagi räkimast. Meie ollime teise perremehhe jures ko-us, se andis olgo terwe, kobi ollut meile jua Saime sis tein isega juttule; se teine önnis innimenne,

Hanso ja Mardi jut, 1739, lk. 65